

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.690 van 3 juli 2002
in de zaak A. 119.792/IX-3297.**

In zake : Baudewijn MEEUS,
 wonende te LEUVEN,
 Louis Melsensstraat 16

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken,
2. het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV).

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Baudewijn MEEUS op 17 april 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van artikel 25 van de wet van 14 januari 2002 houdende maatregelen inzake gezondheidszorg dat bepaalt dat de betrekking van sociaal inspecteur-directeur bij het Instituut kan worden begeven door de sociaal inspecteurs via bevordering en door de personeelsleden van rang 13 via verandering van graad, van de op dat artikel steunende oproep tot de kandidaten gedaan in het bericht aan het personeel nr. 2002/19 van 25 maart 2002 en de verdere procedure en van de hierdoor impliciet genomen beslissing te weigeren de benoemingsprocedure te voeren zoals ze is voorzien in artikel 19 van het koninklijk besluit van 20 juli 1964 betreffende de hiërarchische indeling en de loopbaan van sommige personeelsleden van de rijksbesturen;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikkingen van 28 mei 2002, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2002;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat H. DOTREPPE die, loco advocaat J. VANDEN EYNDE verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

Verzoeker is werkzaam bij het RIZIV als sociaal inspecteur en ambieert de betrekking van sociaal inspecteur-directeur.

Op 22 februari 2002 wordt de wet van 14 januari 2002 houdende maatregelen inzake gezondheidszorg gepubliceerd.

Artikel 25 van die wet luidt als volgt :

“Artikel 185, § 2, tweede lid, 2/, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 12 augustus 2000, wordt aangevuld als volgt :« Naar de betrekking van sociaal inspecteur-directeur bij het Instituut kunnen de sociaal inspecteurs via bevordering en de personeelsleden van rang 13 via verandering van graad dingen. Zij moeten naargelang het geval de graadanciënniteit hebben die door de Koning voor de bevordering tot rang 13 of voor de benoeming via verandering van graad is vastgesteld”.

Met een bericht aan het personeel nr. 2002/19 van 25 maart 2002 wordt aan de belanghebbende personeelsleden meegedeeld dat een betrekking van sociaal inspecteur-directeur vacant werd verklaard bij de Dienst voor administratieve controle en dat bij toepassing van artikel 25 van de wet van 14 januari 2002 houdende maatregelen inzake gezondheidszorg, naar deze betrekking kan worden gedongen door de sociaal inspecteurs via bevordering en door de personeelsleden van rang 13 via verandering van graad;

2. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende, met betrekking tot het eerste voorwerp van de verzoekschriften tot annulatie en tot schorsing, dat krachtens artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de afdeling administratie uitspraak doet, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden, alsook tegen de administratieve handelingen van wetgevende vergaderingen of van hun organen; dat hieruit blijkt dat de Raad van State alleen bevoegd is om handelingen van de wetgevende vergaderingen te vernietigen wanneer het gaat om administratieve handelingen van deze vergaderingen maar niet om wetgevende handelingen; dat luidens artikel 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof alleen het Arbitragehof bevoegd is om bij wege van arrest, uitspraak te doen op de beroepen tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een wet, een decreet of een in artikel 26bis van de Grondwet bedoelde regel;

Overwegende, met betrekking tot het tweede voorwerp van het verzoekschrift tot annulatie, dat een oproep tot de kandidaten in de regel wordt beschouwd als een voorbereidende handeling die op zichzelf niet voor nietigverklaring vatbaar is, maar waarvan de onregelmatigheid in voorkomend geval kan worden aangevoerd ter ondersteuning van een beroep tegen de eindbeslissing, met name de benoeming die erop gevolgd is; dat slechts ten uitzonderlijken titel een oproep tot de kandidaten wel onmiddellijk kan worden bestreden zonder dat het einde van de benoemingsprocedure moet worden afgewacht, indien zij als grievend zou kunnen worden beschouwd voor de verzoeker onder meer doordat ze voorwaarden bevat die hem verhinderen zich kandidaat te stellen; dat zulks te dezen kennelijk niet het geval is aangezien ook verzoeker zonder meer kan kandideren voor de betrekking van sociaal inspecteur-directeur; dat de omstandigheid dat ook titularissen van rang 13 mogen kandideren zodat verzoeker desgevallend zal opkomen met concurrenten van buiten de sociale inspectie voor hem geen

onmiddellijk nadeel is; dat de bestreden oproep tot de kandidaten dan ook een louter voorbereidende handeling is die niet voor vernietiging vatbaar is en dat voor zover verzoeker ook de vernietiging vordert van “de verdere procedure” dit voorwerp te onbepaald is;

Overwegende, met betrekking tot het tweede voorwerp van de vordering tot schorsing respectievelijk het derde voorwerp van het verzoekschrift tot annulatie, dat de door verzoeker aangeduide “impliciet genomen beslissing” alleen maar kan worden vernietigd door de vernietiging van de expliciete beslissing; dat hiervoor is uiteengezet dat die beslissing niet kan worden vernietigd door de Raad van State;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat verzoekers vorderingen tot vernietiging en tot schorsing in hun geheel kennelijk niet kunnen ontvangen worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drie juli 2000 en twee, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.